

Ce poate rupe o prietenie?

Poveste pentru copii

Marius și Ioana se jucau într-o după-amiază în clasă, după terminarea orelor. Doamna învățătoare plecase doar câteva minute. Pe dulapul înalt, din spatele clasei, era așezată o lampă, tocmai ca să nu ajungă copiii la ea.

Oamenii mari gândesc într-un fel, iar copiii în altul. Adulții cred că dacă pun lucrurile sus sunt în siguranță, dar copiii sunt convinși că toată clasa este locul lor de explorat.

Așa se face că, într-o clipă, lampa cea frumoasă a învățătoarei s-a făcut țandări. Marius, din joacă, a împins-o ușor pe Ioana spre dulap, dulapul s-a clătinat, iar lampa a căzut. Cei doi au încremenit.

- Tu ești de vină! a spus Marius.
- Ba tu! a răspuns Ioana.
- Ba tu!

Atunci ușa s-a deschis și chipul îngrijorat al învățătoarei a apărut.

- E vreunul dintre voi rănit?
- Nu! au strigat amândoi.
- S-a auzit un zgomot mare, a oftat doamna. Bine că sunteți bine!
- Dar lampa? a întrebat Ioana.
- Ei, lampa... asta este. Cine m-a pus să o urc acolo?

Marius și Ioana s-au uitat mirați unii la alții și la învățătoare.

- O să le spuneți părinților noștri? a întrebat Marius cu teamă.
- V-am iertat. Haideți să strângem cioburile și să facem ordine.

Dacă ar fi depins doar de învățătoare, părinții nu ar fi aflat nimic. Dar zgomotul fusese auzit și de alți colegi, iar povestea a ajuns repede la urechile lor.

- Am auzit că tu și Ioana ați spart lampa învățătoarei, a spus mama lui Marius, care se întâlnise cu mama Ioanei.
- De unde ai aflat? a întrebat Marius.
- Nu contează. Vreau doar să știu ce s-a întâmplat și de ce nu ați spus nimic.

Marius a ridicat din umeri și a spus repede:

- Ioana e vinovată! Ea a dărâmat lampa!

Părinții Ioanei au cumpărat o lampă nouă și au dus-o doamnei învățătoare. Au crezut ce le spusese Marius mai mult decât explicațiile fiicei lor. Oricât a încercat fetița să lămurească lucrurile, nimeni nu o asculta.

Rănită și tristă, Ioana a hotărât să nu-i mai vorbească lui Marius. Iar Marius simțea în fiecare zi o piatră în suflet. De câte ori trecea pe lângă Ioana, ar fi vrut să-i spună ceva, dar ea întorcea capul în altă parte.

Trei săptămâni mai târziu, Marius s-a dus la mama lui și i-a spus, cu voce tremurândă, adevărul:

– Eu am greșit. Eu am împins-o pe Ioana... Lampa a căzut din cauza mea. Și am mințit.

Mama l-a privit tristă.

– Mă gândesc la Ioana. A fost nedreptățită de toți. Cum crezi că s-a simțit să nu fie crezută de nimeni?

– Rău... foarte rău, a șoptit Marius.

– E vremea să recunoști totul în fața tuturor și să-i ceri iertare.

– Nu poți face tu asta pentru mine?

– Nu, Marius. Cine greșește, acela trebuie să-și ceară iertare. Este calea lui Dumnezeu: adevăr și înfruntarea greșelilor. Dacă aș face eu în locul tău, nu ai învăța nimic.

– Și ce să fac?

– Mergem împreună să cumpărăm un mic dar pentru Ioana. Apoi mergem la ea și explici tot, cu sinceritate.

Plin de emoție, Marius a bătut la ușa Ioanei. Ea a deschis. Când l-a văzut, ochii i s-au luminat.

– Marius! Ai venit la mine? Darul acesta e pentru mine, nu-i așa? Hai, intră! Am un joc nou, vreau să ți-l arăt!

Mama lui Marius a zâmbit. Parcă îi spunea din priviri: „Ți-am spus eu. Iertarea vindecă tot.”

Ce învățăm din poveste?

– Este important să spunem adevărul, chiar și atunci când ne este teamă.

– Greșelile se repară prin sinceritate și curaj.

– Iertarea este un dar prețios.

– Prietenii adevărați nu se rup ușor, dar se pot vindeca atunci când alegem să fim buni, așa cum ne învață Dumnezeu.